

[Fiskeriministeren.]

grunde. Skal man imidlertid have et fælles mindstemål for hele landet, vil det næppe være rimeligt at gå højere end det af udvalget foreslåede, nemlig 260 mm, idet rødspættebestanden visse steder på Vestkysten er så langsomt voksende, at en yderligere forhøjelse af mindstemålet ville bevirke, at fangsten i dette område ville gå ned til et minimum.

Med hensyn til fredningstiderne foreligger der to mindretalsindstillinger. Den første er fra Ferskvandsfiskeriforeningens repræsentant i udvalget, der har ønsket blanklaks og havørred fredet også i saltvand — dog med undtagelse af Østersøen. Jeg er imidlertid enig med udvalgets flertal i, at en sådan fredning, selvom den iøvrigt var ønskelig, ikke bør gennemføres, medmindre dette sker i henhold til en international aftale mellem de interesserede lande.

Derimod har udvalget været enig om at foreslå indført fredning af nedfaldslaks, d. v. s. den nyligt udlegede hunlaks, der relativt let lader sig fange og er uden synderlig værdi som handelsvare. En sådan fredning vil også være i overensstemmelse med, hvad der er tilfældet i en række andre lande.

Endelig har en af Dansk Fiskeriforeningens repræsentanter i udvalget ikke kunnet tiltræde flertalsindstillingen om indførelse af en fredningstid for gedder også i saltvand bl. a. under hensyn til, at gedderne betyder en fare for en række andre fisker.

Selvom det naturligvis er rigtigt, at gedden er en rovfisk, finder jeg det dog som udvalgets flertal ønskeligt at få den fredet i hvert fald i en del af dens legetid, hvor den er særlig let at fange. Jeg skal henvise til, at fangsten af gedder i saltvand på visse fiskepladser skaffer fiskerne ikke ubetydelige indtægter, og det vil derfor være uheldigt, om et for hårdhændet fiskeri i legetiden skulle bringe bestanden altfor langt ned.

Ligeledes som et led i bestræbelserne for at bevare fiskebestanden er der foreslået et noget større fredningsbælte ved åer, bække og indvandes udmundinger, nemlig på 300 m mod tidligere på 200 m. Fra ferskvandsfiskernes side var fredningsbæltet dog ønsket sat helt op til 500 m.

Et fredningsbælte er nødvendigt af hensyn til vandrefiskenes, særlig laks og havørreds passage, idet disse går op i vandløbene for at yngle. Hvor stort et fredningsbælte det vil være rimeligt at fastsætte, vil altid bero på et skøn, og jeg har ment det rigtigst at følge udvalgets indstilling. Jeg gør opmærksom på den foreslåede særlige

undtagelsesbestemmelse for ruser bestemt til fangst af blankål. Denne undtagelsesbestemmelse skyldes ønsket om at muliggøre fangsten af så mange blankål som muligt, inden de forsvinder fra de danske farvande.

Såvel med hensyn til mindstemål og fredningstider som redskabsbestemmelserne og enkelte andre steder i det omtalte lovforslag er der tillagt fiskeriministeren visse bemyndigelser.

Jeg personlig er ikke tilhænger af udstrakte bemyndigelser til ministeren, og som det vil fremgå af betænkningen side 15 og 16, har jeg derfor også i sin tid henvendt mig til udvalgets formand og givet udtryk for ønsket om, at udvalget søgte at indskrænke de i de gældende og de midlertidige love indeholdte bemyndigelser.

Udvalget har imidlertid — og jeg fremhæver udtrykkelig, at på dette punkt er udvalgets udtalelse enstemmig — under hensyn til de særlige og specielle forhold, der gør sig gældende indenfor fiskeriet, ment, at det var absolut nødvendigt, at der fortsat tillægges den til enhver tid siddende fiskeriminister visse bemyndigelser.

Jeg er efter en nøje overvejelse af problemet tilbøjelig til at give udvalget ret, og da det for de vigtigste af bemyndigelserne yderligere i forslaget er foreskrevet, at de kun må anvendes efter indstilling fra fiskeriets hovedorganisationer og efter, at den biologiske sagkundskab er taget med på råd, forekommer forslagene mig også på dette punkt at være uden betænkeligheder.

Jeg vil dernæst ligeledes omtale enkelte punkter i det foreliggende forslag til lov om ferskvandsfiskeri.

Ferskvandsfiskeriet har ikke på langt nær den samme økonomiske betydning som saltvandsfiskeriet. Jeg vil skønmæssigt anslå den årlige fangst til en værdi af knap 2 mill. kr. mod godt 180 mill. kr. for saltvandsfiskeriets vedkommende. Til de 2 mill. kr. skal dog lægges dambrugenens produktion til en værdi af ca. 8 mill. kr. Foruden den selvstændige økonomiske betydning, der må tillægges ferskvandsfiskeriet, har de ferske vande imidlertid også betydning som opvækststeder for vandrefisk som laks, havørred og ål, der for en meget væsentlig del fanges i saltvand.

Bortset fra den økonomiske betydning må der endvidere tillægges ferskvandsfiskeriet en social betydning som et led i befolkningens fritids- og friluftsliv.

Det er desværre en kendsgerning, at når bortses fra dambruget, har ferskvandsfiskeriet gennem længere tid været i tilbage-